

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech, soud pro mládež rozhodl samosoudkyní Mgr. Hanou Bachovou v hlavním líčení konaném dne 5.5. 2022 v Lounech,

takto:

Obžalovaní

1. O [redacted] T [redacted] narozený [redacted] v [redacted], bez zaměstnání, trvale bytem [redacted]
[redacted] adresa pro doručování [redacted],

2. M [redacted] S [redacted], narozená [redacted] v [redacted] bez zaměstnání, trvale bytem [redacted]
[redacted],

3. mladistvý E [redacted] F [redacted], narozený [redacted] v Žatci, okres Louny, žák [redacted]
[redacted] – [redacted], adresa pro doručování [redacted]
[redacted],

4. mladistvý V [redacted] F [redacted] narozený [redacted], žák [redacted]
[redacted], trvale bytem [redacted]

jsou vinni, že

1. obžalovaný O [redacted] T [redacted] sám

dne 14. 8. 2021 kolem 00.40 hodin v Lounech na Mírovém náměstí před barem Dejavu před větším počtem osob v podnapilém stavu po předchozí hádce ve snaze vyvolat konflikt fyzicky napadl nejméně šesti úderý do obličeje G [redacted] D [redacted] narozeného [redacted], tohoto srazil na zem, kde ho držel, následně byli oba od sebe dalšími osobami odtrženi a vstali ze země, obviněný

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová

O [] T [] však znovu udeřil G [] D [] pěstí do pravé tváře, zde ho držel v tzv. „kravatě“ a škrtil ho, G [] D [] v důsledku tohoto napadení utrpěl podkožní krevní výron pod levým okem, podkožní krevní výron na dolním rtu vlevo, tržně zhmožděné rány na levém lokti, dvě oděrky na pravém rameni a podkožní krevní výron s oděrkou na pravém lokti, zranění tohoto druhu si obvykle vyžádá léčení do jednoho týdne, při napadení byli G [] D [] poškozeni i jeho náramkové hodinky se škodou ve výši 150 Kč,

přičemž obžalovaný O [] T [] byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Lounech ze dne 20. 10. 2015 č. j. 15 Tm 7/2015 - 93 s právní mocí dne 21. 11. 2015 za provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a další trestnou činnost k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody ve výměře 6 měsíců s podmíněným odkladem na dobu dvou roků, usnesením téhož soudu ze dne 27. 2. 2017 č. j. 15 Tm 7/2015 – 119 bylo rozhodnuto, že tento trest vykoná ve věznici s dozorem, tento trest pak vykonal až dne 10. 2. 2020,

dále byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 22. 3. 2017 č. j. 3T 159/2016 – 229 s právní mocí dne 22. 3. 2017 za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a další trestnou činnost k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 32 měsíců se zařazením do věznice s dozorem, a tento trest vykonal dne 10. 8. 2019,

tedy

-dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného, a tento čin spáchal opětovně,

2. obžalovaní O [] T [], M [] S [], mladiství E [] F [] a V [] F []

dne 21. 8. 2021 kolem 23.30 hodin v Lounech v Březinově ulici na náměstíčku za domem čp. 2407 v podnapilém stavu po předchozí hádce fyzicky napadli T [] K [] narozeného [] a L [] K [] narozeného [] tak, že nejprve obžalovaný O [] T [] T [] K [] strhl na zem, kde na něho klekl a mlátil ho pěstmi do hlavy, L [] K [] se snažil obžalovaného O [] T [] od T [] K [] odtrhnout, mladistvý V [] F [] však L [] K [] od obžalovaného O [] T [] odtáhl a udeřil ho pěstí do obličeje až tomuto spadly brýle a upadl na zem, když se zvedl, udeřil ho do obličeje mladistvý E [] F [] až znovu upadl na zem, několikrát ho udeřila do obličeje i obžalovaná M [] S [], v době napadení L [] K [] po celou dobu klečel obžalovaný O [] T [] na T [] K [] a mlátil ho pěstmi, tento pak už jen bezvládně ležel na zemi, do ležícího ho kopali obžalovaná M [] S [] a oba obžalovaní mladiství, L [] K [] při napadení utrpěl zlomeninu nosních kůstek s vychýlením nosu doprava a oděrkami na hřbetu nosu s brýlovým krevním výronem v okolí očí, oděrky zadní strany levého ramene a vykloubení malíku levé ruky, byla mu vystavena pracovní neschopnost od 22. 8. do 15. 9. 2021, obvyklá doba hojení takovýchto poranění trvá 3 týdny, poškozením brýlí L [] K [] vznikla škoda ve výši 4 000 Kč, T [] K [] utrpěl při napadení podkožní krevní výrony v okolí obou očí, krevní výron levého oka, otok a deformaci nosu s oděrkami na hřbetu nosu, s pracovní neschopností od 22. 8. do 29. 8. 2021, obvyklá doba léčení srovnatelných zranění trvá 3 týdny,

přičemž obžalovaný O [] T [] byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Lounech ze dne 20. 10. 2015 č. j. 15 Tm 7/2015 - 93 s právní mocí dne 21. 11. 2015 za provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a další trestnou činnost k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody ve výměře 6 měsíců s podmíněným odkladem na dobu dvou roků, usnesením téhož soudu ze dne 27. 2. 2017 č. j. 15 Tm 7/2015 – 119 bylo rozhodnuto, že tento trest obžalovaný vykonal ve věznici s dozorem, tento trest pak vykonal až dne 10. 2. 2020,

dále byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 22. 3. 2017 č. j. 3T 159/2016 – 229 s právní mocí dne 22. 3. 2017 za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a další trestnou činnost k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 32 měsíců se zařazením do věznice s dozorem, a tento trest vykonal dne 10. 8. 2019,

tedy

obžalovaný O■■■■ T■■■■

-jinému úmyslně ublížil na zdraví,
-dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a tento čin spáchal opětovně,

obžalovaní M■■■■ S■■■■ mladiství E■■■ F■■■ a V■■■■ F■■■

-jinému úmyslně ublížili na zdraví,
-dopustili se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadli jiného,

3. obžalovaní mladiství E■■■ F■■■ a V■■■■ F■■■

společně s P■■■■ P■■■■ narozený 12. 10. 2002, jehož trestní stíhání je vedeno samostatně dne 26. 9. 2021 kolem 05.30 hodin v Lounech v Husově ulici 2382 před barem Retro mladistvý E■■■ F■■■ v podnapilém stavu bušil do zde zaparkovaného neustanoveného osobního automobilu, kolemjdoucí D■■■ P■■■ narozený ■■■■■ ho napomenul, aby toho zanechal, mladistvý E■■■ F■■■ jej udeřil pěstí do obličeje, následně ho asi čtyřmi ranami pěstí do obličeje udeřil i obžalovaný P■■■ P■■■ oba mladiství pak D■■■ P■■■ povalili na zem a mlátili ho pěstmi do hlavy a těla, také do něho kopali, následně byli od D■■■ P■■■ odtrženi obžalovaným P■■■■ P■■■■, poté ho však srazili na zem znovu a napadali ho ranami pěstí do hlavy, tento při napadení utrpěl vykloubení pravého ramene, několik oděrek v obličeji a drobné oděrky na prstech obou rukou, také drobnou oděrku pod loktem vpravo, v důsledku tohoto zranění byl v pracovní neschopnosti od 26. 9. do 23. 11. 2021, při napadení ztratil i náramek v hodnotě 890 Kč,

tedy

mladiství E■■■ F■■■ a V■■■■ F■■■

-jinému úmyslně ublížil na zdraví,
-dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

čímž spáchali

obžalovaný O■■■■ T■■■■

pod bodem 1

-přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem 2

-přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,
-přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaná M■■■■ S■■■■

pod bodem 2

-přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,
-přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

mladiství E■■■■ F■■■■ a V■■■■ F■■■■

pod bodem 2

- provinění ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,
- provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 3

- provinění ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,
- provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

a za to se odsuzují

obžalovaný O■■■■ T■■■■

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

obžalovaná M■■■■ S■■■■

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.

Podle § 84, § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu na 1 (jeden) rok s dohledem.

Podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku se ukládá přiměřené omezení neužívat návykové látky a na výzvu se podrobit testování.

obžalovaný mladistvý E■■■■ F■■■■

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 31 odst. 1, § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. v platném znění k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 5 (pět) měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu na 1 (jeden) rok.

Podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2003 Sb. v platném znění se ukládá ochranná výchova.

obžalovaný mladistvý V■■■■ F■■■■

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 26 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. v platném znění, § 62 odst. 1, § 63 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestnímu opatření obecně prospěšných prací ve výměře 90 (devadesáti) hodin.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný O■■■■ T■■■■ povinen nahradit Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky se sídlem Drahobejlova 1404/4, Praha 9, IČ: 47114975, škodu způsobenou trestným činem v částce 3 569 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní O■■■■ T■■■■, M■■■■ S■■■■ a mladiství E■■ F■■ a V■■■■ F■■ povinni společně a nerozdílně nahradit škodu způsobenou trestným činem, a to:

1. L■■■■ K■■■■ narozený ■■■■■ bytem ■■■■■ v částce 39 172 Kč,
2. Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Ústí nad Labem, pobočka pro Liberecký a Ústecký kraj se sídlem Chomutov, Edisonova 5397, IČ: 41197518, v částce 16 652 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní mladiství E■■ F■■ a V■■■■ F■■ povinni společně a nerozdílně nahradit škodu způsobenou trestným činem Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Ústí nad Labem, pobočka pro Liberecký a Ústecký kraj se sídlem Chomutov, Edisonova 5397, IČ: 41197518 v částce 9 848 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se zbytkem nároku na náhradu škody ve výši úroku z prodlení odkazu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Ohledně obžalovaných mladistvých E■■ F■■ a V■■■■ F■■ rozsudek v souladu s ustanovením § 129 odst. 2 trestního řádu neobsahuje odůvodnění a je vyhotoven jako zjednodušený, neboť tito se po vyhlášení rozsudku vzdali práva podat odvolání a stejné prohlášení učinila i státní zástupkyně a zákonní zástupci obou mladistvých.
2. Obžalovaní O■■■■ T■■■■ a M■■■■ S■■■■ prohlásili v hlavním líčení vinu projednávanými skutky a soud toto jejich prohlášení přijal. Lze tak konstatovat, že bylo prokázáno, že se oba dopustili skutků uvedených ve výroku tohoto usnesení, které jsou v případě obžalovaného O■■■■ T■■■■ kvalifikovány pod bodem 1) jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a pod bodem 2) jednak jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a dále jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. M■■■■ S■■■■ jednáním pod bodem 2) naplnila všechny znaky skutkové podstaty jednak přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a dále přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.
3. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud přihlédl k ustanovení § 38 a následujících trestního zákoníku a učinil tak tyto závěry:
4. Obžalovanému O■■■■ T■■■■ polehčuje jím učiněné prohlášení viny, avšak další polehčující okolnosti na jeho straně shledat nelze. Přitěžuje mu jednak fakt, že se dopustil dvou skutků, dále skutečnost, že svým jednáním naplnil skutkovou podstatu více trestných činů a stejně tak i fakt, že se protiprávního jednání dopouští přes svůj nikterak vysoký věk opakovaně, navíc poté, co mu již byl uložen a i vykonal nepodmíněný trest odnětí svobody. Z jeho opisu rejstříku trestů totiž plyne, že v případě odsouzení Okresního soudu v Lounech sp.zn. 15 Tm 7/2015 byl jako mladistvý potrestán pro provinění popsaná ve výroku tohoto rozsudku nejprve podmíněným trestním opatřením odnětí svobody v trvání 6 měsíců se zkušební dobou na 2 roky, avšak dne 27.2.2017 bylo soudem rozhodnuto o výkonu tohoto trestního opatření, a to s ohledem na jeho další odsouzení ve věcech zdejšího soudu sp.zn. 15 T 93/2016 a sp.zn. 3 T 159/2016. Takto přeměněné trestní opatření odnětí svobody potom odsouzený vykonal dne 10.2.2020. Ve věci sp.zn. 3 T 159/2016 mu byl v rámci souhrnného trestu, kterým byl zrušen trest ve věci sp. zn. 15 T 93/2016 uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 32 měsíců, který vykonal ve věznici dne 10.8.2019. Nutno uvážit, že tento citelný trest byl obžalovanému uložen mj. za zločin loupeže podle

§ 173 odst. 1 trestního zákoníku. Jak je zjevné, předchozí uložené tresty nezměnily chování obžalovaného, který již v srpnu 2021 znovu opakovaně páchá obdobnou trestnou činnost, pro niž byl v minulosti odsouzen, tedy trestnou činnost násilného charakteru. Z výpovědi obžalovaného v hlavním líčení bylo k jeho osobě zjištěno, že není veden na úřadu práce, nemá žádné zaměstnání, pracuje údajně brigádně, neboť má několik exekucí, které by mu z řádného příjmu byly strhávány. Obžalovaný připouští užívání THC a jeho poněkud rozpustilý projev v hlavním líčení tomu i svědčil. Je zřejmé, že v případě obžalovaného musí být trest ukládán v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 trestního zákoníku jako úhrnný, neboť naplnil skutkovou podstatu více trestných činů. Nejprísněji trestnou je potom trestní sazba dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, jež činí 6 měsíců až 3 roky. S ohledem na fakt, že ani v projednávaném případě nešlo o jednorázové vybočení obžalovaného z jinak řádného způsobu života, ale jedná se o opakované jednání, kdy je napadána další osoba, a to v podstatě bezdůvodně, má soud za to, že předchozí výkony trestu neměly na obžalovaného potřebný výchovný účinek a proto je na místě pobyt ve věznici zopakovat i nyní. V případě obžalovaného se přitom neužijí omezení pro uložení nepodmíněného trestu dle § 55 odst. 2 trestního zákoníku, neboť uložení alternativního trestu by zjevně nevedlo k vedení řádného života obžalovaným, když o takovém druhu trestu by názoru soudu bylo možno uvažovat pouze tehdy, pokud by byl projednáván jeden skutek a do doby konání hlavního líčení by obžalovaný zaujal odpovídající postoj k poškozeným a náhradě škody, což rovněž neučinil. Pro výkon trestu soud obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.

5. Obžalované M■■■■ S■■■■ polehčuje učiněné prohlášení viny a fakt, že dosud nebyla soudně trestána. Přitěžuje jí skutečnost, že naplnila skutkovou podstatu dvou přečinů. K její osobě bylo z výpovědi v hlavním líčení a listinných důkazů zjištěno, že nestuduje, ani nepracuje, hovoří pouze o blíže nespecifikovaných brigádách. Obzvláště znepokojivým soud shledává zjištění, že je pravidelnou, v podstatě každodenní konzumentkou pervitinu, jak sama uvedla. I v případě této obžalované je na místě ukládání úhrnného trestu dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž je třeba rovněž vycházet z trestní sazby dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. Při zvážení všech uvedených skutečností soud za adekvátní považuje výměru trestu na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v délce 6 měsíců a současně je na místě rozhodnutí o podmíněném odkladu výkonu takto uloženého trestu. S ohledem na zřejmou závislost obžalované na pervitinu a fakt, že jde ještě stále o osobu ve věku blízkém věku mladistvých má soud za to, že je na místě, aby byla zahájena spolupráce s Probační a mediační službou, a to za účelem jejího nasměrování k řádnému zajištění zaměstnání a nastavení odpovídajících životních hodnot, proto bylo současně rozhodnuto o vyslovení dohledu nad obžalovanou, s nímž je spojeno i uložení přiměřené omezení neužívat návykové látky. Dodržování tohoto omezení přitom bude podrobena kontrole probačního úřední, který má oprávnění k testování obžalované. Soud je toho názoru, že právě při absolvování dohledu je dostatečně zajištěno, aby si obžalovaná uvědomila nevhodnost svého životního stylu a vyvarovala se páčání trestné činnosti do budoucna.
6. Soud dále rozhodoval o náhradě škody:
7. Z přímých poškozených nárok na náhradu škody uplatnil pouze L■■■■ K■■■ přičemž jím uplatněné bodové ohodnocení má oporu v zajištěných důkazech a výše jednoho bodu je rovněž požadována v odpovídající výši 356,11 Kč, která platila v roce 2021, proto soud dle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil všem obžalovaným společně a nerozdílně poškozenému částku ve výši celkem 39 172 Kč uhradit.
8. Vojenská zdravotní pojišťovna ČR uplatnila a řádně doložila nárok na náhradu škody ve výši 3 569 Kč za ošetření poškozeného G■■■■ D■■■■, vzhledem k tomu, že tato částka byla

vynaložena v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného O [REDACTED] T [REDACTED] byla mu dle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena povinnost tuto nahradit.

9. Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR uplatnila nárok na náhradu výdajů spojených s ošetřením jednak poškozeného D [REDACTED] P [REDACTED] ve výši 9 848 Kč s úrokem z prodlení a dále ve výši 16 652 Kč za ošetření poškozených L [REDACTED] K [REDACTED] a T [REDACTED] K [REDACTED]. Je zřejmé, že vynaložení těchto částek je ve vztahu k poškozenému P [REDACTED] v příčinné souvislosti s jednání obou mladistvých, jež je popsáno pod bodem 3) výroku rozsudku a ve vztahu k poškozeným K [REDACTED] a K [REDACTED] potom je v příčinné souvislosti s proti právním jednáním všech obžalovaných. Soud proto rozhodl podle § 228 odst. 1 trestního řádu tak, že oběma mladistvým uložil povinnost společně a nerozdílně nahradit částku 9 848 Kč a všem obžalovaným uložil nahradit společně a nerozdílně částku 16 652 Kč. Pokud jde o úrok z prodlení, který rovněž pojišťovna požadovala, a to od prvního dne po konání prvního hlavního líčení postupoval soud dle § 229 odst. 2 trestního řádu a se zbytkem nároku ve výši tohoto úroku z prodlení pojišťovnu odkázal na občanskoprávní řízení, neboť má za to, že o úroku z prodlení nelze rozhodovat ve chvíli, kdy žádné prodlení obžalovaných ještě nenastalo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

V Lounech 5.5. 2022

Mgr. Hana Bachová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech, soud pro mládež rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Bachové a přísedících Blanky Polcarové a Ing. Martina Verneru v hlavním líčení konaném dne 5. 10. 2022 v Lounech,

takto:

Obžalovaný mladistvý D. P. narozený v trvale bytem ,
toho času v ústavní výchově ve Výchovném ústavu a středisku výchovné péče
Pšov, okres Louny, bez pracovního poměru,

je vinen, že

1) společně s J. R. , narozeným , jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, dne 23. října 2021 v době od 15.00 hodin do 18.30 hodin pod záminkou koupě kabelky, po předchozí společné domluvě o znásilnění nezletilé vylákali nezletilou poškozenou L. C. , narozenou do opuštěného objektu bývalé hospody v ulici Tovární 57 v Meziměstí, Královéhradecký kraj, kam mladistvý dle domluvy přinesl dva nože a kde ji J. R. uchopil za ruku a odvedl do sklepních prostor, zde ji zezadu uchopil pod krkem, škrtil a s nožem přiloženým k jejímu krku se jí zeptal, zda udělá vše, co jí řekne, přičemž po jejím odmítnutí jí sdělil, že s ním buď bude mít sex, nebo ji zabije, poté ji přiměl svléknout se, resp. částečně ji sám svlékl, a přes její fyzickou obranu, volání o pomoc, křik, pláč a prosby a zneužívaje její následné rezignace na další obranu ji opakovaně přiměl k orálním pohlavním stykům, masturbaci, olizoval jí prsa a přirození, zaváděl jí prsty do pochvy, opakovaně na ní vykonával soulož a průběžně ji při tom bil, tloukl hlavou o zeď a vyhrožoval zabitím a ke zdůraznění pohružky jí přejížděl ostřím nožem po tváři a krku a jednou ji nožem lehce bodl, přičemž mladistvý P. po celou dobu na pokyn R. hlídal objekt hospody a pokud se R. od poškozené vzdálil do vedlejších prostor tak na jeho pokyn poškozenou zasedával a hlídal v době, kdy se od ní vzdaloval R. , a poté co R. ve svých útocích ustal a vyzval mladistvého Práška, aby poškozenou rovněž zneužil, mladistvý P. přiměl poškozenou, aby mu opakovaně sála jeho pohlavní úd, u čehož ji držel za vlasy a pohyboval hlavou, přičemž s ohledem na fyziognomii nezletilé musel být srozuměn s tím, že se jedná přinejmenším o osobu mladší osmnácti let,

tedy

-jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, se zbraní a na dítěti,

2) dne 27. června 2021 v 9.50 hodin v obci Meziměstí, na veřejném prostranství u mostu přes řeku Stěnavu, Královéhradecký kraj, který spojuje Jiráskovu čtvrť a ulici 5. května, a dále dne 29. července 2021 v 16.45 hodin v obci Meziměstí, v Jiráskově čtvrti na veřejném prostranství poblíž domu čp. 16, masturboval před procházející poškozenou A [REDACTED] H [REDACTED], narozenou [REDACTED]

v přesně nezjištěných dnech v červenci 2021 na veřejném prostranství v ulici Tovární v Meziměstí, Královéhradecký kraj, ve 3 případech masturboval před poškozenou R [REDACTED] S [REDACTED], narozenou [REDACTED], a v 1 případě před dvěma neustanovenými dívkami,

tedy

-dopustil se na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti,

čímž spáchal

pod bodem 1)

provinění znásilnění dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a), b), c) trestního zákoníku,

pod bodem 2)

provinění výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 31 odst. 1, § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 16 (šestnácti) měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2003 Sb. se ukládá ochranná výchova.

Podle § 21 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., § 99 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku se ukládá ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný mladistvý povinen nahradit poškozené L [REDACTED] C [REDACTED], narozené [REDACTED], bytem Meziměstí, Jiráskova čtvrť 38, nemajetkovou újmu v částce 20 000 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Regionální pobočka Hradec Králové, pobočka pro Královéhradecký a Pardubický kraj, odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Skutková zjištění ohledně obou skutků, jež jsou mladistvému obžalobou kladeny za vinu, soud vystavěl na prohlášení viny, které mladistvý v hlavním líčení učinil, a to po důkladné poradě s jeho obhájkyň, kdy soud za toho stavu nemá pochybnosti, že přes věk a intelektové schopnosti mladistvého jde o úkon, který učinil vážně, vědom si všech jeho důsledků, a proto prohlášení viny za souhlasného stanoviska státního zástupce přijal, když uvážil, že koresponduje i s ostatními důkazy. Těmito jsou v případě obou skutků jednak doznání mladistvého, výpověď poškozené, která, i pokud jde o míru účasti jednotlivých pachatelů, koresponduje s výpovědí mladistvého, dále lze poukázat na výpověď matky nezletilé poškozené a ve věci vypracované znalecké posudky, které posuzovaly jak osobnost mladistvého, tak poškozené. Stejně tak ve vztahu ke skutku druhému je k dispozici výpověď poškozených, jež s doznáním mladistvého koresponduje. Vzhledem k uvedenému tak není pochyb o právní kvalifikaci jednání mladistvého v případě skutku ad 1) jako provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku, kdy předchází dohoda o společném jednání se spolupachatelem, který byl v mezidobí již pravomocně odsouzen, plyne jak z výpovědi mladistvého, tak spolupachatele, přičemž z výpovědi všech zúčastněných bylo možno poměrně přesně rekonstruovat, jaký byl průběh zhruba tříhodinového útoku na poškozenou a míra účasti mladistvého. Je prokázáno, že během incidentu došlo k opakovanému násilí vůči její osobě, užití nože, k pohružkám násilí, přičemž, ač tyto neužil přímo mladistvý, po celou dobu jim byl přítomen a aktivně hlídal poškozenou a sám ji přiměl k orálnímu styku. Ač intelektové schopnosti mladistvého nejsou nikterak vysoké a jde o osobu s výrazně zanedbanou výchovou, s absencí odpovídajícího sociálního citění, rozhodně míra jeho rozumových schopností dostahuje k tomu, aby si uvědomoval, že podobné jednání, kdy je vyžadován pohlavní styk zcela nepřijatelným způsobem, je za hranicí zákona. Nelze ani přikládat větší váhu tomu, že nepochybně spolupachatel využil své převahy nad mladistvým, neboť právě mladistvý přinesl na místo nůž, jímž byla následně poškozená ohrožována, hlídal ji dle pokynů spolupachatele, ač měl v průběhu incidentu jistě možnost z místa odejít, či sám přivolat pomoc, neučinil tak a naopak se do znásilnění poškozené v samotném závěru aktu sám aktivně zapojil. Nelze proto hovořit o pouhé pomoci k trestnému činu, ale o pachatelství (resp. spolupachatelství). Jednání mladistvého není kvalifikováno i podle § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, kdy v tomto ohledu soud přisvědčil argumentaci obžaloby a zohlednil mentální deficit mladistvého, který nemusel být schopen rozeznat, že poškozené ještě nebylo 15 let, ovšem skutečnost, že jde o osobu mladší 18ti let byla zcela zřejmé a bylo v možnostech mladistvého toto zaregistrovat. V případě skutku 2) mladistvý naplnil všechny znaky skutkové podstaty provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, neboť masturbace na veřejnosti je hrubou neslušností bez ohledu na fakt, zda má pachatel povědomí o tom, že je někým spatřen. Pokud jde o přičetnost mladistvého, je třeba poukázat na závěry znaleckých posudků vypracovaných k jeho osobě, kdy zjevně, ač lze hovořit o jejím snížení, rozhodně tato nebyla vymizelá a tudíž ji i soud považuje za zachovalou, a to i ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. Mladistvý se dopustil v obou případech jednání, kdy i podstatně mladší jedinec, a to i dítě, ví, že jde o počínání nepřijatelné, v rozporu s vůlí poškozených a tedy i v rozporu se zákonem.
2. Při úvaze o druhu a výměře trestního opatření a ochranného opatření soud přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ke skutku, míře účasti mladistvého, k jeho osobním poměrům a uvážil i všechny polehčující a přitěžující okolnosti. Jak již shora uvedeno, v případě skutku pod bodem 1) byla míra účasti mladistvého nižší než míra účasti spolupachatele, nicméně sám dokonal aktivní trestný čin, který významně negativně zasáhl do osobní integrity poškozené, jež ještě nedosáhla věku patnácti let, přičemž se navíc jednalo o její první sexuální zkušenost. Ač u této dle znalkyň nepropukla posttraumatická stresová porucha, potýkala se s významnými psychickými obtížemi, vyhledala pomoc psychologa a naprosto nelze předpokládat, jaký dopad bude mít jednání pachatelů na její budoucí život. Míra společenské škodlivosti jednání mladistvého je tak velmi vysoká.

Mladistvému dále přitěžuje fakt, že se dopustil více skutků a naplnil jimi skutkovou podstatu více provinění. Současně nutno uvážit, že mladistvému polehčuje jeho doznání, jež učinil již v přípravném řízení, učiněné prohlášení viny a lítost, kterou před soudem v rámci svých rozumových schopností projevil. Je zjevné, že rodinné prostředí je nedostatečné, mladistvý nebyl ve výchově nikterak ukotven, neměl jasné stanovená pravidla, což v spojení s jeho rozumovou výbavou vedlo k jeho sociální i edukační zaostalosti. Po dobu pobytu ve výchovném zařízení je hodnocen více méně kladně (krom úteků, kterých se nyní začal dopouštět), kdy je zřejmé, že mu velmi prospívá nastavení jasného řádu jeho povinností a důsledná kontrola jejich dodržování. Současně soud uvážil i znalkyní sexuoložkou navrhané ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě, které by těžko mohlo být vykonáváno ve věznici pro mladistvé. Soud s ohledem na fakt, že obžalovaný je osobou mladistvou, kdy je třeba uvážit, aby zvolená opatření byla ku prospěchu jeho budoucího vývoje a přispěla k zamezení opakování jakéhokoliv protiprávního jednání, dospěl k závěru, že uložení trestního opatření odnětí svobody, jehož výkon nebude prozatím bezprostředně spojen s odnětím svobody, je opatřením pro budoucí vývoj mladistvého nejvhodnějším. Takto za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku vyměřil mladistvému úhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání 16 měsíců, přičemž postupoval dle trestní sazby dle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, jež po snížení pro mladistvé činí 1-5 let. Výměru vyšší než činil návrh státního zástupce v hlavním líčení, soud přitom zvolil proto, že jde o souběh trestné činnosti a rovněž s ohledem na konkrétní okolnosti průběhu skutku 1), na němž se mladistvý podílel, přičemž zohlednění prohlášení viny, jakožto významné polehčující okolnosti se projevuje v neuložení nepodmíněného trestního opatření. Zkušební dobu soud stanovil v trvání 30 měsíců, tedy spíše delší, tak, aby bylo zajištěno dostatečné období pro posouzení, zda je mladistvý schopen vést řádný život s absencí páchaní další trestné činnosti.

Vzhledem k tomu, že dosavadní výchova mladistvého je zanedbána, pobyt v ústavním zařízení mladistvému zjevně svědčí, ale současně je zřejmé, že s ohledem na jeho útky v poslední době, chybí instrument k případnému potrestání mladistvého za ně, rozhodl soud dle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2003 Sb. o uložení ochranné výchovy. Tato potrvá nejméně do 18ti let věku. Pokud jde o návrh pracovnice orgánu sociálně- právní ochrany dětí, jakkoliv se soudu jeví logickým, má za to, že o prodloužení ochranné výchovy do 19ti let věku nelze rozhodnout již nyní, kdy výkon ochranné výchovy ještě nezapočal (viz. § 86 odst. 3 zákona č. 218/2003 Sb.). Ohledně prodloužení ochranné výchovy bude nutno postupovat případně dle ustanovení § 86 odst. 1 citovaného zákona, kdy k podání návrhu je oprávněn krom státního zástupce, probačního úředníka, orgánu sociálně-právní ochrany dětí i výchovný ústav.

Soud dále v souladu se závěry znaleckého posudku uložil dle ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. a § 99 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě, neboť shledal splněnými zákonné podmínky pro jeho uložení.

Takto uloženým trestním opatřením a ochrannými opatřeními je dle názoru soudu pro mládež dostatečně zajištěna další výchova mladistvého, který si i v rámci svých omezených rozumových schopností musí uvědomit, že je třeba respektovat vůli ostatních osob a základní společenské a zákonné normy.

3. Soud dále rozhodoval o náhradě škody. V případě poškozené L. C. se zcela ztotožnil s argumentací zmocněnkyně v závěrečné řeči. Je zřejmé, že nyní požadovaná částka 20 000 Kč, jakožto náhrada nemajetkové újmy je částkou spíše symbolickou, kterou je poškozené projevováno, že mladistvý si je vědom svého naprosto nepřipustného jednání. V rámci zkušební doby potom bude soudem mj. sledováno, zda mladistvý žije tak, aby byl schopen uvedenou částku uhradit, popř. na základě dohody s poškozenou splácet. Tedy, zda plní své povinnosti v ústavu, vykonává zde brigádnické práce za odměnu, z níž požadovanou částku hradí, popř., zda v případě ukončení pobytu v ústavu činí aktivní kroky k získání zaměstnání a tedy k opatření si příjmu nutného pro náhradu uvedené částky.

V případě požadavku zdravotní pojišťovny soud rozhodl o jejím odkazu na pořad práva občanskoprávního dle ustanovení § 229 odst. 1 trestního řádu, neboť má za to, že ze zajištěných důkazů a popisu konkrétního jednání obou pachatelů ve skutkové větě pod bodem 1) vyplývá, že veškerá zranění poškozené, která si následně důvodně vyžádala její lékařské ošetření vyplynula z jednání již odsouzeného pachatele, nikoliv mladistvého, proto je na místě, aby uplatněný nárok hradil již odsouzený J. R., jak mu ostatně bylo již pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 4 T 4/2022 uloženo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

V Lounech 5. 10. 2022

Mgr. Hana Bachová v. r.
předsedkyně senátu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.10.2022. Připojení doložky provedla
Andrea Patkoló, dne 28.6.2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech soud pro mládež rozhodl samosoudkyně Mgr. Hanou Bachovou v hlavním líčení konaném dne 7. prosince 2022 v Lounech,

takto:

Obžalovaný mladistvý A ■■■■■ K ■■■■■ narozený ■■■■■ v ■■■■■, trvale bytem ■■■■■, chovanec Výchovného ústavu Pšov, t. č. Vazební věznice Litoměřice,

je vinen, že

dne 28. 11. 2021 kolem 13:00 hod. v Ostravě – Moravské Ostravě, před obchodním centrem Fórum Nová Karolina, na ul. Jantarové 3344/4, společně s D ■■■■■ C ■■■■■ stíhaným samostatně, nejprve oslovil D ■■■■■ C ■■■■■ s tím, že potřebuje sehnat nějaký mobil, kdy za tímto účelem přivedl k D ■■■■■ C ■■■■■ ml. L ■■■■■ F ■■■■■, nar ■■■■■, kterého vyzval k vydání mobilního telefonu zn. Xiaomi Redmi 7A, což jmenovaný učinil, a když chtěl ml. L ■■■■■ F ■■■■■ svůj mobilní telefon vrátit zpět, tak mu vyhrožoval, že pokud na tom bude trvat, tak ho zbije a způsobil tak L ■■■■■ F ■■■■■ škodu odcizením ve výši 1 200 Kč,

tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a bezprostředně po činu se pokusil uchovat si věc pohružkou bezprostředního násilí,

čímž spáchal

provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 31 odst. 1, § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 2 (dvou) měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu na 1 (jeden) rok.

Podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2003 Sb. se ukládá ochranná výchova.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu rozsudek neobsahuje odůvodnění, neboť po jeho vyhlášení se obžalovaný mladistvý a státní zástupce vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění. Obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby. Práva odvolání se rovněž vzdali zákonní zástupci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, vyjma případu, že rozsudek není v souladu s prohlášením viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 7. prosince 2022

Mgr. Hana Bachová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 07.12.2022. Připojení doložky provedla Petra Víchová dne 08.12.2022.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech, soud pro mládež rozhodl samosoudkyní Mgr. Hanou Bachovou v hlavním líčení konaném dne 5. března 2020,

takto:

Obžalovaný mladistvý P. K., narozený v trvale bytem 1, svěřenec Výchovného ústavu a Střediska výchovné péče Pšov, okres Louny,

je vinen, že

dne 30. 7. 2019 mezi 12.52 až 13.10 hodin v Kolíně v Brankovické ulici společně s nezl. S. Ž., nar. vstoupil do nezajištěného objektu zimního stadionu čp. 1289 a zde odcizil dětskou šlapací káru zn. Berg v hodnotě 9 000 Kč ke škodě L. Z., nar. tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

čímž spáchal

provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 3 (tří) měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu 18 (osmnácti) měsíců.

podle § 19 odst. 1 písm. e) zákona č. 218/2003 Sb. se mladistvému ukládá výchovné omezení neužívat návykové látky a podrobit se testování.

Podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2003 Sb. se mladistvému ukládá ochranná výchova.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn shora popsáný skutkový stav. Při skutkových závěrech soud vycházel z doznání mladistvého, které učinil v hlavním líčení a shledal, že toto jej v souladu s dalšími provedenými důkazy, a to výpověďmi svědků a důkazy listinnými. Není tak pochyb, že spolu s nezletilým Žembou dne 30.7.2019 odcizil na zimním stadionu v Kolíně dětskou káru, jejíž hodnota převyšuje hranici škody nikoliv nepatrně, proto právní kvalifikace jeho jednání jako provinění krádeže dle § 205 odst. 1 písm.a) trestního zákoníku je zcela na místě.
2. Při úvaze o druhu a výměře trestního opatření a při úvaze o nutnosti o uložení výchovného opatření soud vzal v úvahu, že mladistvý je osobou, která dlouhodobě vykazuje výrazné výchovné problémy. Rodina zjevně nebyla a není schopna zajistit, aby vedl řádný život, neužíval návykové látky a v této souvislosti se nedopouštěl protiprávního jednání. K žádné podstatné změně nedošlo ani poté, co byla zahájena institucionální výchova mladistvého na základě rozhodnutí o ústavní výchově. Mladistvý, ač od poloviny loňského roku umístěn ve Výchovném ústavu Pšov, je v podstatě na permanentním útěku, dle vlastního vyjádření vede zahálčivý život, který spočívá v opatrování finančních prostředků na drogy prostřednictvím drobných krádeží. Mladistvý aktuálně užívá nejen THC, ale rovněž i pervitin, má zkušenosti i s nitrožilním užíváním. Na jeho straně jsou sice polehčující okolnosti, jako dosavadní trestní bezúhonnost, doznání a lítost, ovšem zejména projevenou lítost nelze přeceňovat, pokud s ní nedošlo i ke změně v chování.
3. S ohledem na shora popsané skutečnosti soud pro mládež považuje za adekvátní a ku prospěchu mladistvého, aby mu bylo uloženo jednak trestní opatření odnětí svobody, podmíněně odložené na přiměřenou zkušební dobu. Takto uložil trestní opatření odnětí svobody při spodní hranici v délce 3 měsíců a stanovil zkušební dobu na 18 měsíců, přičemž poučil mladistvého, že bude bedlivě sledováno jeho další chování. Za nutné dále soud považuje uložení výchovného omezení dle § 19 odst. 1 písm.e) zákona č. 218/2003 Sb., které spočívá v neužívání návykových látek a podrobení se testování. S ohledem na značnou zanedbanost dosavadní výchovy mladistvého, jejíž úroveň není zlepšena ani ústavní výchovou, přistoupil soud k současnému uložení ochranné výchovy dle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2003 Sb. Obžalovaný byl poučen o důsledcích nevedení řádného života, o nutnosti absence užívání drog a setrvání ve výchovném ústavu.
4. O náhradě škody soud nerozhodoval, neboť poškozená se s nárokem nepřipojila.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku,

může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 5. března 2020

Mgr. Hana Bachová v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.5.2020. Připojení doložky provedla
Andrea Patkoló, dne 28.6.2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Bachové a přísedících Blanky Polcarové a Mgr. Anežky Strakové v hlavním líčení konaném dne 7. září 2020,

takto:

Obžalovaný mladistvý K [redacted] K [redacted], narozený [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted] okres [redacted] t. č. světenec Výchovného ústavu a Střediska výchovné péče Pšov, 441 01 Pšov, okres Louny, t. č. na útěku,

je vinen, že

1. dne 26. 10. 2019 kolem 18:25 hodin v České Lípě, v ulici Roháče z Dubé, za kruhovým objezdem ve směru k ulici Žižkova společně s M [redacted] M [redacted] H [redacted] nar. [redacted] jehož jednání je vedeno odděleně, doběhli k před nimi jdoucí poškozené S [redacted] A [redacted] G [redacted] nar. [redacted] kterou zezadu z levé strany mladistvý K [redacted] K [redacted] silně strčil do pravého ramene, takže poškozená ztratila rovnováhu, předklonila se doleva a M [redacted] M [redacted] H [redacted] jí zatím z pravé ruky vytrhl její mobilní telefon značky iPhone 7, IMEI: [redacted] v hodnotě cca 11 500 Kč a následně oba i s odcizeným mobilním telefonem z místa utekli, ke zranění poškozené nedošlo,

2. dne 26. 10. 2019 kolem 19:30 hodin v České Lípě, ulici Barvířská, u skateparku vedle řeky Ploučnice přistoupil po společné domluvě s M [redacted] M [redacted] H [redacted] nar. [redacted] jehož jednání je vedeno odděleně, k poškozené M [redacted] S [redacted], nar. [redacted], chytil ji za levé rameno a prudce otočil proti sobě, následně ji chytil pod krkem a přitlačil ji na betonové oplocení, pravou rukou se jí snažil vytrhnout kabelku, kterou měla přes rameno, poškozená se s ním o kabelku přetahovala, vyzývala ho, aby svého jednání zanechal, na což ji vulgárně osočil, aby byla zticha, kabelku se mu pak podařilo vytrhnout a z místa i s kabelkou utekl, poškozená měla v kabelce mobilní telefon nezjištěné značky, dioptrické brýle, svazek klíčů, peněženku s dokladovým pouzdrem s občanským průkazem, kartičkou pojištěnce, debetní platební kartou č. [redacted], kreditní platební kartou č. [redacted], obě od společnosti Moneta Money Bank a.s. na jméno M [redacted] S [redacted], nar. [redacted], dále debetní kartou Mastercard č. [redacted] od společnosti Air Bank a.s. na jméno M [redacted] S [redacted], nar. [redacted]

finanční hotovostí ve výši 100 Kč, hřebenem a zrcátkem, takže tímto jednáním byla poškozené M■■■■ S■■■■ nar. ■■■■, způsobena škoda ve výši 4 865 Kč, ke zranění poškozené nedošlo,

tedy

pod body 1 a 2

ve dvou případech proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

pod bodem 2

sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

čímž spáchal

pod body 1 a 2

dvě provinění loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 2

provinění neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 31 odst. 1, § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu 30 (třiceti) měsíců s dohledem.

Podle § 18 odst. 1 písm. e) zákona č. 218/2003 Sb. se ukládá výchovná povinnost: nahradit podle svých sil škodu způsobenou proviněním.

Podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2003 Sb. se ukládá ochranná výchova.

Podle § 19 odst. 1 písm. e) zákona č. 218/2003 Sb. se ukládá výchovné omezení: neužívat návykové látky a podrobit se testování.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný mladistvý povinen nahradit poškozené S■■■■ A■■■■ G■■■■, nar. 1■■■■, bytem ■■■■ škodu způsobenou proviněním v částce 11 500 Kč.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu rozsudek neobsahuje odůvodnění, neboť po jeho vyhlášení se obžalovaný a státní zástupce vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění. Obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 7. září 2020

Mgr. Hana Bachová, v.r.
předsedkyně senátu

